

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/259/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416201859
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1416201859.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločnosti pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., IČO: 47 234 547, so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovaným: X/ M. C., G.. XX.XX.XXXX, E. K. K. - V. G. Z., X/ K. G., G.. XX.XX.XXXX, E. K. O. XXXX/X, K., obaja žalovaní zastúpení: Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, so sídlom Jána Poničana 9, Bratislava, o zaplatenie sumy 11.030,61 eur s príslušenstvom, na odvolania žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 18. júla 2018 č.k. 11C/46/2016-186, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e** .
II. Žalobcovi sa proti žalovaným 1/ a 2/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.
O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.949,85 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.949,85 eur od 16.03.2017 do zaplatenia a vo zvyšku žalobný návrh žalobcu zamietol. Zároveň napadnutým rozsudkom žalobcovi proti žalovaným 1/ a 2/ priznal spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania vo výške 44% nároku.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli písomne dňa 24.05.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vyplnená zmluva, údaje žalovaného 1/ ako dlžník a žalovaného 2/ ako spoludlžníka, už boli v zmluve vpísané a bola žalovaným doručená poštou, po jej podpise ju vrátili poštou späť. Na jej základe pôvodný veriteľ poskytol žalovaným úver vo výške 12.000 eur , ktorý mali dlžníci splatiť v 72 mesačných splátkach po 270,01 eur, vrátene dohodnutých zmluvných úrokov a poplatkov. Podľa prehľadu úhrad pôvodného žalobcu žalovaný 1/ realizoval úhradu splátky úveru naposledy k septembru 2014, od októbra 2014 už nebol úver splácaný. Pôvodný žalobca tak evidoval k 02.03.2015 celkovú dlžnú čiastku 11.030,61 eur, istinu z toho 10.290,17 eur, úroky 706,64 eur, náklady 33,08 eur. Právny predchodca žalobcu listom bez dátumu doposielaným v januári 2015 žalovanému 1/ poštou, vyzval žalovaného 1/ na úhradu dlžných súm úveru. Zásielku o výsledku doručenia nepredložil a žalovaní ani následne úver nesplácali. Pôvodný žalobca preto pristúpil dňa 03.03.2015 k zosplateniu úveru žalovaných 1/ a 2/, pričom zosplatenie doručoval žalovanému

1/. Uvedená zásielka sa mu vrátila neprevzatá v odbernej lehote. S účinnosťou od 01.07.2016 došlo ku cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., (pôvodný žalobca - veriteľ) so žalobcom, na základe ktorého spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zanikla a žalobca sa stal jej univerzálnym nástupcom.

3. Za tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 1 ods. 2 veta prvá, § 2 ods. a), /b), d), § 9 ods. 1,2, § 7, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z., § 3 ods. 1, § 45 ods. 1, § 52 ods. 1,2, § 53 ods.1,5,9, § 54 ods. 2, § 145 ods. 2, § 565, § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka dospel súd prvej inštancie k záveru o čiastočnej dôvodnosti žaloby. V odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na to, že v danom prípade ide o štandardnú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu uzavretú v súlade s § 1 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Skonštatoval, že: „Vzhľadom k uvedenému je súd oprávnený vykonať kontrolu zmluvných podmienok, najmä s ohľadom na tú skutočnosť, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nie sú pochybnosti o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu informovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej predtlačenej zmluvy. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou Rady č 93/13 EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti. Táto situácia ho potom vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah. Z citovanej právnej úpravy s poukazom na smernicu 93/13 EHS je potrebné uviesť, že v danom prípade žalovaní ako spotrebiteľia sa v porovnaní so žalobcom ako dodávateľom ocitli v znevýhodnenom postavení, ktoré ich viedlo k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené žalobcom bez toho, aby ich mohli reálne ovplyvniť. Cieľom smernice je vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi stranami dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.“

4. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že nakoľko zmluva, ktorá je predmetom sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 2 písm. d) a § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., musí obsahovať všetky náležitosti stanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 cit. zák.. Ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí spornej spotrebiteľskej zmluvy uviedol, že: „súd zistil, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejماً výška úveru 12.000 eur, účel úveru pôžička CETELEM - splatenie úverov - účelový úver, výška úrokovej sadzby (fixná 14,79%), rozšírený súbor poistenia, s poplatkom za poistenie 6,99 %, bez poplatku za vedenie úverového účtu, výška mesačnej splátky 270,01 eur, RPMN 15,83 %, celková čiastka ku zaplateniu 18.170,64 eur, priemerná RPMN 13,79 %, splatnosť mesačnej splátky 15. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky 15. deň v mesiaci nasledujúci po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške, termín konečnej splatnosti úveru - dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru. Podľa amortizačnej tabuľky v splátke úveru bola zahrnutá splátka istiny, úroku a poistenia vo výške 17,64 eur.“ Po preštudovaní zmluvy a okolností jej uzavretia dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaní nemali možnosť odmietnuť rozšírený súbor poistenia, išlo teda o náklad ktorý bol povinný pre poskytnutie úveru za podmienok, ako bol poskytnutý. V tejto súvislosti poukázal na to, že: „za tohto stavu sa v zmysle § 19 ods. 2 cit. zák. mali na účely RPMN použiť všetky náklady spotrebiteľa spojené s úverom, teda aj rozšírený súbor poistenia. V bode 1.1 v časti 1. Úverovej zmluvy je uvedené, že ide o zvolený súbor poistenia, ale z vykonaného dokazovania - výsluchom žalovaných mal súd preukázané, že kolónka bola vyplnená žalobcom, teda poistenie nemohli ovplyvniť v tom smere, že by si mohli zvoliť iný typ poistenia, resp. poistenie už pri podpise zmluvy odmietnuť. Tento záver potvrdzuje tiež tvrdenie žalovaných o doručení takmer vcelku vyplnenej zmluvy, ktorú len podpísali a vrátili. V tom prípade musí byť poistenie zahrnuté aj do výpočtu RPMN. Z celého obsahu časti 3. Zmluvy možno vyvodit', že poistenie museli žalovaní najskôr uzavrieť, a až následne ho mohli ukončiť, teda nemali možnosť na výber si ho vôbec nezvoliť. Žalobca pritom len poukazoval všeobecne na súhlas a nenamietanie žalovaných s celým obsahom zmluvy bez toho, aby predložil dôkazy o individuálnom dojednaní a súhlase žalovaných s jednotlivými zmluvnými podmienkami a teda aj poistením. Za tohto stavu RPMN nebola vypočítaná správne, ale v neprospech žalovaných ako spotrebiteľov, čím je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Za tohto stavu bola zle vypočítaná aj celková čiastka k zaplateniu, a to v neprospech žalovaných ako spotrebiteľov, keďže táto je uvedená iba vo výške, ktorú mali uhradiť bez poistenia, aj keď úverová splátka bola vedená už s rozšíreným súborom poistenia. Súd vychádza z toho že predmetné dojednanie o poistnom, o úrokoch, o nákladoch spojených s vymáhaním má povahu neprijateľných zmluvných podmienok, keďže v tomto prípade išlo medzi stranami jednoznačne o

uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, ktorá mala podobu formulárovej zmluvy s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny .“

5. Ako dôvodnú posúdil súd prvej inštancie aj námietku žalovanej 2/, že právny predchodca žalobcu pri uzavieraní zmluvy o úvere nepostupoval s dostatočnou starostlivosťou. Na zdôvodnenie uviedol nasledovné: „Žalobca síce v priebehu konania vysvetlil ako pôvodný žalobca postupoval pri uzavieraní zmluvy, podľa čoho posudzoval bonitu a schopnosť dlžníkov splácať úver, svoje tvrdenia v tomto smere však ničím nepreukázal. Nepredložil v tejto súvislosti žiadne dôkazy - výstupy informácií zo spoločností, výstup z jeho zistení, z akých údajov vychádzal. Z textu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbučuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Pôvodný žalobca - veriteľ takto nepostupoval, žiadne údaje ohľadne príjmov, výdavkov, zárobkových schopností a možností dlžníkov nežiadal. Na prospech uvedeného svedčia aj výpovede žalovaných a ich vyjadrenia o postupe žalobcu o procese uzatvárania zmluvy. Žalovaný 1/ uviedol, že komunikoval emailom, zmluva mu prišla poštou, len ju podpísali, žiadnym spôsobom do nej nezasahovali a vrátili späť. Žalovaný 2/ uviedol, že nik od neho nežiadal žiadne doklady o jeho zárobkových, majetkových pomeroch, o jeho príjmoch. V prípade, ktorý nastal a v ktorom pôvodný žalobca konaním odporujúcim odbornej starostlivosti neskúmal schopnosť žalovaných splácať spotrebiteľský úver, je nevyhnutné dospieť k záveru, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov.“

6. K otázke platnosti vyhlásenia mimoriadnej predčasnej splatnosti úveru pôvodným žalobcom ku dňu 03.03.2015 dospel súd prvej inštancie k záveru, že k platnému zosplatneniu úveru nedošlo a to vo vzťahu ani ku jednému zo žalovaných, lebo pôvodný žalobca nepreukázal, že pri zosplatnení úveru postupoval v súlade so zákonom (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

7. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie uviedol nasledovné: „pretože je úver bez úrokov a poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 2 písm. b), d) Z. č. 129/2010 Z. z., žalovaní sú povinní vrátiť len to, čo si požičali. Keďže k platnému uplatneniu práva podľa ustanovenia § 565 OZ nedošlo, žalobcovi mohol vzniknúť nárok len na zaplatenie istiny vyplývajúcej z jednotlivých žalovanými nesplatených splátok splatných ku dňu vyhlásenia rozsudku. Žalovaní vyčerpali úver 12.000 eur, celkovo zaplatili doposiaľ 4.050,15 eur, rozdiel je 7.949,85 eur. Naposledy bola splátka úveru hradená žalovanými v septembri 2014, pričom v nasledujúcich mesiacoch nič neplatili. Zaplatenie sumy 7.949,85 eur s mesačnými splátkami po 207,01 eur vychádza na poslednú splátku v marci 2017. Žalovaní uzavreli zmluvu o úvere počas trvania manželstva. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaných na zaplatenie dlhu spoločne a nerozdielne a vo zvyšku ako nedôvodnú žalobu zamietol.“

8. Pokiaľ išlo o uplatnený nárok na úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10.290,17 eur od 04.03.2015 do zaplatenia, súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že žalovaní sa dostali do omeškania so zaplatením istiny deň nasledujúci po vyhlásení zosplatnenia úveru, t.j. od 04.03.2015. Nakoľko úver nebol platne zosplatnený, žalovaní boli povinní platiť splátky podľa zmluvy k 15. dňu v mesiaci, čo neuhradili. Suma všetkých neuhradených splátok spolu 7.949,85 eur sa stala splatnou k 15.03.2017, a teda žalovaní sa dostali do omeškania k 16.03.2017. Zohľadniac uvedené súd prvej inštancie priznal žalobcovi odo dňa 16.03.2017 úrok z omeškania vo výške 5% ročne.

9. K procesnej obrane žalovaných ohľadom uzatvorenia revolvingového úveru s úverovým rámcom 5.000,- eur súd prvej inštancie uviedol: „V konaní nebolo tvrdené, ani preukázané, že žalobcovia okrem sumy spotrebiteľského úveru 12.000 eur čerpali aj iné čiastky a to titulom zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Preto súd na danú obranu žalovaných neprihliadol, táto nesúvisí s predmetom sporu, a ani neplatnosť časti zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úver by sama osebe nezakladala neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Platnosťou zmluvy v časti revolvingového spotrebiteľského úveru sa preto nezaoberal.“

10. Súd prvej inštancie taktiež napadnutým rozsudkom nepovolil žalovaným 1/ a 2/ splatenie dlhu v splátkach, nakoľko vychádzal zo záveru, že žalovaní mali vedomosť o existencii svojho záväzku, ktorý od októbra 2014 vôbec nesplácali. Žaloba na súd bola podaná v roku 2016, ani počas súdneho konania neuhradili žiadnu čiastku, pričom za účelom posúdenia ich situácie nedokladovali svoje pomery zárobkové, ani majetkové pre celkové posúdenie ich situácie.

11. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. Skonštatoval, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie istiny 11.030,61 eur s prísl. - 100% nároku, pričom bol úspešný v časti 7.949,85 eur s prísl., t.j. v rozsahu 72 % nároku a neúspešný v rozsahu 28 % nároku. Úspech /neúspech žalobcu je súčasne neúspechom / úspechom žalovaných (žalovaní 1/, 2/ boli úspešní 28 % a neúspešní 72 %). Nakoľko celkový úspech žalobcu činí 44 % (72%-28%), súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na trovy konania vo výške 44 % .

12. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja žalovaní v celom jeho rozsahu. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu. V podanom odvolaní uviedli, že dôsledkom nesplnenia povinností žalobcu, uložených mu kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ust. § 39 Obč. zák. tento úkon odporuje zákonu. Dodali, že z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca upozornil žalovaných na to, že mieni vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Ďalej uviedli, že keďže žalobca nepreukázal tvrdenie, že upozornil žalovaných v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, keď na základe tvrdenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa domáhal zaplatenia pohľadávky v tomto konaní, žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o predčasnej splatnosti úveru. Z vyššie uvedeného dôvodu mali za to, že žalobca sa mohol žalobou domáhať len zaplatenia jednotlivých dlžných splátok, pokiaľ sa stali splatnými. Predmetná žaloba však bola založená na iných skutkových tvrdeniach, teda na inom skutku. Vo svojom odvolaní taktiež upriamili pozornosť na skutočnosť, že zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch, kde žalovaným je spotrebiteľ nie je prípustná. Pokiaľ žalobca nedodržal postup v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák., teda ak včas neupozornil spotrebiteľa na možnosť zosplatenia pohľadávky, bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky neúčinné. Žalobca si tak nárok na súde uplatnil predčasne, preto súd prvej inštancie nemal jeho žalobe vyhovieť a túto mal zamietnuť v celom rozsahu. Pokiaľ išlo o preukázanie ich majetkových pomerov žalovaní dôvodili, že žalovaný 1/ predložil lekárske správy na preukázanie svojho nepriaznivého zdravotného stavu, keďže je vodič kamiónovej dopravy, svoje povolanie nemôže vykonávať a poberá len mzdu 260 eur, nevlastný žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok a pobyt má hlásený na Miestnom úrade V. G. Z.; žalovaná 2/ predložila súdu rozhodnutie o poskytovaní rodičovského príspevku, ktorý poberá od 01.07.2015 vo výške 203,20 eur, má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom a voči manželovi a vo svojom výlučnom vlastníctve nemá žiaden hnutelný a nehnuteľný majetok. Z uvedených dôvodov neboli a nie sú platobne schopní uhrádzať svoj záväzok.

13. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaných vyjadril podaním, v ktorom odvolaciemu súdu navrhol odvolanie odmietnuť. V prvom rade uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že v zmysle § 363 C.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha. Žalobca bol toho názoru, že žalovaní vo svojom odvolaní neuviedli v čom rozhodnutie alebo postup súdu prvej inštancie považovali za nesprávny.

14. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel

k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech. Odvolací súd sa stotožňuje s nosnými dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

15. Vo vzťahu k odvolaniu žalovaných odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a napadnutý rozsudok podrobne a presvedčivo odôvodnil.

16. K odvolacej argumentácii žalovaných odvolací súd konštatuje, že táto je zhodná s ich procesnou obranou realizovanou v konaní na súde prvej inštancie.

17. Odvolací súd je názoru, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že sporná spotrebiteľská zmluva je v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa (nesprávne vypočítaná RPMN a zanedbanie povinnosti právneho predchodcu žalobcu pri zisťovaní bonity žalovaného 1) a v dôsledku čoho je poskytnutý úver bez poplatkov a bezúročný. Správny je aj jeho záver týkajúci sa neplatného zosplatnenia úveru, čo je napokon súladné aj s námietkami žalovaných uvedených v odvolaní. Žalovaní boli preto povinní vrátiť peňažnú čiastku, ktorú si požičali, a ktorá bola splatná ku dňu rozhodnutia, nakoľko pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 C.s.p.), čo činí sumu 7.949,85 eur. Žalovaní totiž vyčerpali úver 12.000 eur a celkovo doposiaľ zaplatili sumu 4.050,15 eur. Rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaní čerpali a sumou, ktorú splatili je suma 7.949,85 eur. Posledná splátka úveru bola uhradená žalovanými v septembri 2014. Zaplatenie sumy 7.949,85 eur s mesačnými splátkami po 207,01 eur vychádza na poslednú splátku v marci 2017. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol teda celý úver už splatný. Nedôvodná je aj námietka žalovaných týkajúca sa skutkovej zmeny žaloby, pretože predmetom konania podľa nároku vymedzeného v žalobe bolo zaplatenie sumy 11.030,60 eur s príslušenstvom, pričom vyčíslená suma pozostávala z úverovej istiny vo výške 10.290,17 eur a zmluvných úrokov, poplatkov poisťného a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Skutkovo žalobca vymedzil žalobu ako nárok na zaplatenie dlžného úveru s príslušenstvom z dôvodu jeho zročnosti. Ku dňu rozhodnutia súdu bol celý úver zročný, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď uložil žalovaným povinnosť zaplatiť sumu 7.949,85 eur s prísl. (celý nesplatený zročný dlh).

18. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaní nepreukázali také okolnosti, pre ktoré by bolo dôvodné povoliť im splácanie dlhu v splátkach po 5 eur (§ 232 ods. 4 C.s.p.), nakoľko o existencii svojho záväzku vedeli a napriek tomu ho od októbra 2014 nespĺcali. Pre úplnosť odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že pri rozhodovaní o povolení splácať dlh v splátkach je nevyhnutné prihliadnuť aj na princíp proporcionality a skutočnosť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá. Pri žalovanými navrhovanej splátke 5 eur mesačne by istinu splácali 1590 mesiacov (vyše 132 rokov), čo je ad absurdum. Povolenie splátok v prejednávanej veci by bola aj v zjavnom rozpore s princípom spravodlivého usporiadania vecí.

19. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

20. Zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním a preto nadobudol právoplatnosť.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovoliacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovoliací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovoliateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovoliací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovoliací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).